

А ты, дѣте, ще бѣдешъ пророкъ на Всевышняго! Ты ще прѣдидешъ прѣдъ лице-то Господне; ще Му приготвишьъ пѣть, ще наставишьъ челоуѣцы-тѣ да трѣсать спасеніе во оставленіе на грѣхове-тѣ имъ, даруемо по милосердіе-то на Бога нашего, Който ни е испратилъ Востокъ свѣше, за да освѣти оныя, които сѣдять въ темнотѣ и сѣнь смъртнѣ, и да настани нозѣ-тѣ ни на пѣть миренъ.

Младенеца-тѣ растѣхъ и ся укрѣпывалъ духомъ. Той живѣхъ въ пустынь-тѣ до онова время, въ което ся явилъ на челоуѣцы-тѣ.

ГЛАВА V.

Рождество Христово.

Іосифъ, обрученный женихъ на Дѣвѣ Маріѣ, ничто не знахъ за станѣло-то ней благовѣствованіе, но Богъ му открыхъ таѣ тайнѣ. Явилъ му ся Ангелъ на-снѣ и казавъ му! „Іосифе, сыне Давидовъ! Не бойся да приимешъ у себе Маріѣ: Тя ще бѣде майка на Сына Божія; Младенеца, който ще ся роди отъ неѣ, ще наречешъ Іисусъ (това имя ще каже Спаситель), зачтото Той ще спаси Свои-тѣ люди отъ грѣхове-тѣ имъ.“ Като ся събудилъ, Іосифъ той частъ испълнилъ повелѣніе-то на Ангела: той взелъ Прѣчистаѣ Маріѣ въ къщи си, и живѣли въ Назаретъ мирно и согласно, пълны отъ благодарность къмъ Бога, и вели животъ добродѣтеленъ.

Въ това время дошло во Іудеѣ повелѣніе отъ Римскаго Императора Августа да направятъ прѣписъ на всичкы-тѣ му подданицы. Всѣкъ трѣбвало да си запише имя-то въ онова мѣсто, отъ което происходилъ. Іосифъ и Маріа, като потомцы на царя Давида, трѣбвало да си запишатъ имена-та во Іудеѣ, въ градъ Виѣлеемъ, въ отечество-то на Давида. Така ся испълнило едно отъ древни-